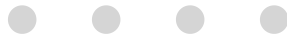

תאמיין שיכול לתקן

"דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כיהיה טמא | לנפש או בדרך רחקה
לכם או לדתיתכם ועשה פסח לה:" במדבר ט"ז

רבי צדוק הכהן מלובלין זיע"א (פרי צדיק לחג פסח אות ב) מדייק, מדוע בחג פסח אנו שואלים 'מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?' הרי אפשר לשאול זו על כל חג...

והוא עונה תשובה נפלאה: במשך תקופה ארוכה, האדם התכוון לחג פסח בסידור וניקיון הבית, בדק חמץ, אפה מצות, ערך כמה שעות את ליל הסדר עם קריאת ההגדה. עכשיו לאחר כל הפעולות הללו, השאלה שהאדם צריך לשאול את עצמו היא: "מה נשתנה אצלי בלילה הזה מכל הלילות?" האם אחרי ליל הסדר חזרתי למציאות ולאדם שהייתי, או שמשהו השתנה בתפיסת העולם שלי? האם משהו השתנה בסדר העדיפויות בחיים שלי?

כפי שנכתב בתחילת המאמר, הערב, ליל י"ד אייר, נציין את פסח שני, בדיוק חודש אחר ליל הסדר.

האדם צריך להסתכל על עצמו ולשאול 'מה נשתנה אצלי?' הרי בליל פסח הייתי ב'אורות', קיבלתי קבלות טובות, הרגשתי התעלות וקרבת ה', ולהיכן כל זה נעלם? איך באמת אני יכול להשתנות ואיך אני יכול לנצל את ההזדמנות השנייה שניתנה לי

לכולנו ישנם רגעים בחיים שנדמה לנו שאיחרנו את הרכבת; שלא הצלחנו להדביק את הקצב של כולם; שנכשלנו; שהתאכזבנו ואכזבנו - והנה מגיע פסח שני ומספר לנו שתמיד יש הזדמנות שנייה. זה לא נגמר עד שזה לא נגמר.

בפסח שני הקב"ה מספר לנו שתמיד אפשר לתקן; הכל ניתן לשקם. על פי ההלכה בפסח שני 'חמץ ומצה איתו בבית' (משנה תורה, הלכות קרבן פסח). בניגוד לפסח ראשון ששם נדרשת מוחלטות בביעור החמץ, בפסח שני ניתן לאכול מצה במקביל לחמץ. שום דבר לא אבוד.

בפסח שני אנו מבינים שגם אם לא הצלחנו לבער עדיין את כל החמץ מן החיים שלנו, אנחנו מנסים ולא מרפים. שנביט הלילה לשמים ונראה ירח מלא, נזכור שהאור מתעקש לזרוח גם בשעות האפלות ביותר; ובסופו של דבר השחר עולה.

גם המאחרים והטמאים מגיעים בסוף לבית המקדש.

הקושי יעבור.
הטוב יתגבר.
רק להאמין.
בעזרת ה'
הכה חזק אונגין

"פסח שני מלמדנו שאין דבר שהוא חסר תקנה"

הרבי מלובביץ זיע"א